

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О НЕДОПУШТЕНОМ ОГЛАШАВАЊУ

Проглашавам Закон о недопуштеном оглашавању, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 17. маја 2012. године, а Вијеће народа 28. маја 2012. године констатовало да усвојеним Законом о недопуштеном оглашавању није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1729/12
31. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О НЕДОПУШТЕНОМ ОГЛАШАВАЊУ

Члан 1.

(1) Овим законом уређују се недопуштено оглашавање, облици недопуштеног оглашавања и заштита трговаца од недопуштеног оглашавања.

(2) Овај закон односи се на све трговце, осим ако посебним законом није другачије прописано.

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају сљедеће значење:

а) оглашавање је свако представљање трговинске, самостално-предузетничке дјелатности, заната, слободне професије или било које друге привредне дјелатности, које је усмјерено на промоцију у циљу поспјешивања продаје робе или услуга, укључујући некретнине, права и обавезе,

б) оглашивач је лице које препоручује своју робу, услугу, активност или имиџ путем оглашавања,

в) трговац је свако привредно друштво, произвођач или предузетник који продаје робу или пружа услуге потрошачима у оквиру своје привредне дјелатности или у друге комерцијалне сврхе, било које друго лице које поступа у складу са својим занатом, пословањем или занимањем, као и лице које иступа у њихово име или за њихов рачун,

г) огласна порука је обавјештење које садржи непосредну или посредну препоруку трговца у вези са његовим активностима, робом, услугама или имиџом, без обзира на облик, начин или средство путем којег се порука преноси,

д) кодекс понашања је споразум или скуп правила донесен на добровољном основу, који није прописан законом или другим прописом и којим је уређен начин поступања трговаца који су се обавезали да поштују правила кодекса понашања у погледу једне или више пословних пракси или привредних сектора и

ђ) доносилац кодекса је сваки субјекат, укључујући појединог трговца или групу трговаца, који је одговоран за доношење и измјену кодекса понашања и/или надзор над спровођењем кодекса понашања.

Члан 3.

Недопуштеним оглашавањем у смислу члана 1. овог закона сматра се обмањујуће оглашавање и недопуштено упоређујуће оглашавање.

Члан 4.

(1) Обмањујуће оглашавање је оглашавање које на било који начин, укључујући и његово представљање, обмањује или је вјероватно да ће обманути лица којима је упућено или до којих допире и за које, због његовог обмањујућег карактера, постоји вјероватноћа да ће утицати на њихово економско понашање, као и оно оглашавање које из наведених разлога повређује или је вјероватно да ће повриједити конкуренте на тржишту.

(2) Обмањујуће оглашавање није допуштено.

Члан 5.

(1) У поступку утврђивања услова да ли је одређено оглашавање обмањујуће узимају се у обзир све карактеристике тог оглашавања, а нарочито околности у погледу:

- а) својства робе или услуге, као што су:
 - 1) природа и састав,
 - 2) начин и датум производње,
 - 3) начин и вријеме пружања услуге,
 - 4) доступност,
 - 5) количина,
 - 6) спецификација,
 - 7) начин коришћења и примјереност за коришћење у одређене сврхе,
 - 8) географско или трговачко поријекло,
 - 9) резултати који се могу очекивати од употребе робе или услуге и
 - 10) резултати тестова или провјера спроведених на роби или услугама;
 - б) цијене или начина формирања цијене и
 - в) услов и под којима се продаје роба или пружају услуге.
- (2) У поступку из става 1. овог члана узимају се у обзир и природа, својства и права оглашивача, као што су:
- а) идентитет и имовина оглашивача,
 - б) квалификације и власничка права над индустријском трговачком или интелектуалном својином оглашивача и
 - в) признања и награде оглашивача.

Члан 6.

(1) Упоредљујуће оглашавање је свако оглашавање које изричито или путем наговјештаја упућује на конкурента на тржишту, односно које изричито или путем наговјештаја упућује на робу или услуге конкурента на тржишту.

(2) Упоредљујуће оглашавање сматра се недопуштеним ако:

- а) је обмањујуће у смислу члана 4. овог закона, односно у смислу закона којим је уређена заштита потрошача у Републици Српској,
- б) упоређује робу или услуге различите намјене,
- в) необјективно упоређује једну или више битних, репрезентативних или повјерљивих карактеристика робе или услуга, укључујући и цијену,
- г) ствара забуну код трговаца, између оглашивача и конкурента у погледу трговачке марке, трговачког назива, знака (жига) или друге препознатљиве ознаке робе или услуге, која може довести до поистовјеђивања оглашивача са његовом робом или услугом и робом или услугом конкурента,
- д) нарушава углед или ако омаловажава трговачку марку, заштитни знак (жиг) и друге препознатљиве ознаке пословања, робе или услуге конкурента,
- ђ) се не упоређују производи истог поријекла, за производе са ознаком поријекла, односно за производе код којих је поријекло нарочито значајно,
- е) се непоштено користи пословни углед трговачке марке, трговачког назива, знака (жига) или других препознатљивих ознака конкурента, односно ознаке поријекла робе конкурента и
- ж) своју робу или услугу представља као имитацију или замјену за робу или услугу која има заштићену трговачку марку, заштићено име или ознаку.

Члан 7.

(1) Трговци, удружења трговаца, оглашивачи, као и друга заинтересована лица која имају правни интерес за индивидуалну и колективну заштиту од недопуштеног

оглашавања овлашћени су тужбом захтијевати да суд наложи обуставу или забрану обмањујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања.

(2) Поступак из става 1. овог члана може да се покрене против појединог трговца или удружења трговаца из истог привредног сектора који користе исто или слично недопуштено оглашавање или против доносилаца кодекса чија правила поступања подстичу коришћење недопуштеног оглашавања.

(3) Поступак покренут на основу тужбе из става 1. овог члана је хитан.

(4) Тужба из става 1. овог члана подноси се у року од шест мјесеци од дана сазнања за учињену повреду, односно годину дана од дана учињене повреде.

Члан 8.

За суђење у поступку из члана 7. овог закона стварно и мјесно је надлежан окружни привредни суд (у даљем тексту: суд), према мјесту пребивалишта, односно сједишта тужене стране.

Члан 9.

(1) У поступку из члана 7. овог закона суд не узима у обзир околност да ли је спорним оглашавањем неке причинена штета, односно да ли је вјероватно да ће штета бити причињена.

(2) У поступку из члана 7. овог закона суд на првом рочишту тражи од тужене стране да достави доказ који потврђује тачност спорних чињеничних навода, односно тврдње изнесене у огласној поруци.

(3) Ако тужена страна не поднесе, односно не предложи тражени доказ из става 1. овог члана или ако суд сматра да је доказ довољан, сматра се да су спорни чињенични наводи изнесени у огласној поруци нетачни.

Члан 10.

(1) Ако се у поступку из члана 7. овог закона утврди да је тужбени захтјев основан, суд пресудом налаже туженој страни обуставу обмањујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања и забрањује објављивање још необјављеног обмањујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања.

(2) Ако у поступку из члана 7. овог закона суд усвоји тужбени захтјев, пресудом налаже туженој страни да о свом трошку објави пресуду у цијелости или дјелимично, односно да објави исправку огласа у средствима јавног информисања, одређујући начин на који ће се пресуда, односно исправка објавити.

Члан 11.

(1) Пресуда којом се у поступку из члана 7. овог закона усваја тужбени захтјев удружења трговаца обавезује тужену страну да се у односу на сваког трговца у оквиру удружења трговаца суздржава у будућности од коришћења истог или сличног обмањујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања које је представљало предмет спора у поступку по тужби удружења трговаца.

(2) Извршење на основу пресуде из става 1. овог члана може захтијевати сваки трговац у својству члана удружења трговаца у року од шест мјесеци од дана доношења пресуде којом се усваја тужбени захтјев удружења трговаца.

Члан 12.

(1) Прије покретања, за вријеме или након окончања поступка из члана 7. овог закона, све док извршење не буде окончано, тужилац може суду поднијети приједлог за одређивање судске мјере обезбјеђења.

(2) Ако се утврди да је приједлог из става 1. овог члана основан, суд рјешењем о одређивању мјере обезбјеђења одређује:

- а) обуставу објављивања обмањујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања противнику обезбјеђења, односно субјектима из члана 7. став 1. овог закона и

б) забрану објављивања још необјављеног обмањујућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања противнику обезбјеђења, односно субјектима из члана 7. став 1. овог закона.

(3) Суд може од подносиоца приједлога за одређивање судске мјере обезбјеђења затражити да обезбједи јемство за штету која би противнику обезбјеђења могла настати одређивањем и спровођењем мјере обезбјеђења.

Члан 13.

Ако овим законом није другачије прописано, на поступак из члана 7. овог закона сходно се примјењују одредбе Закона о парничном поступку.

Члан 14.

Покретање поступка из члана 7. овог закона не искључује могућност добровољне контроле недопуштеног оглашавања струковних удружења трговаца или доносилаца кодекса, нити искључује могућност да субјекти из члана 7. став 1. овог закона покрену поступак код струковних удружења трговаца или доносилаца кодекса против оних трговаца, групе трговаца или доносилаца кодекса који користе или промовишу коришћење недопуштеног оглашавања.

Члан 15.

Ако је оглашавање појединих производа или услуга, односно забрана или ограничавање оглашавања у медијима уређено посебним прописима, примјењују се ти посебни прописи.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-726/12
17. маја 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.